

NOTISER

Än jäser Faluns sophögar!

Titeln kunde gott passa en längre artikel. Faktum är att en rad av de i Dalarnes Flora 1949 angivna stadsväxterna ännu håller ställningarna, om inte i så åtminstone intill Falu stad. På Ingarvets f.d. soptipp har vid de senaste årens omgrävningar åtskilligt kommit i dagen från svunna epoker. I de mäktiga tipplagren grodde 1987 frön av bl.a. blåmålla och nattskatta samt massor av rödmålla. På samma framschaktade yta hade 1988 mängder av slumrande bolmörtsfrön väckts ur sin måhända mångsekellånga frövila och bildat rosetter, vilka nu i sommar kommer kunna avnjutas som fullblommande. Tippen är f.ö. sedan länge känd som en stadig hemvist för den mycket sällsynta odörten. Ingarvstippens framtid har plötsligt blivit oviss; genom kommunala beslut har en del av den börjat projekteras för något slags bebyggelseverksamhet, därav grävarbetena.

Vid ett besök på Falu nuvarande sopstation vid Varggården, grundad 1959, kunde jag i somras glädjas åt att också här ett antal gamla avfallsplanter funnit en fristad. På avskrädeshögarna frodades mellan de djupa truckspåren röd- och fiskmålla, enstaka blåmålla, nattskatta och odört samt det även på andra håll ännu ej ovanliga stillfröet. Detta innebär att om också den gamla Ingarvshögens öde skulle vara beseplat, vår medeltida snuskflora ändå kommer lyckas bita sig kvar i vårt kliniska tidevarv!

Tomas Ljung

*

Säljes

Då jag råkar ha två exemplar av "Atlas till Skånes flora" från 1985, säljer jag ett av dem för 150 kronor. Exemplet är obetydligt begagnat. Frakt tillkommer. Ring 0250-177 38.

Bengt Oldhammer, Mora.

*

Köpes

Dalarnes Flora av Erik Almqvist, 1949. Vi har försökt få tag i floran genom såväl annonser som efterlysningar på antikvariat, dock utan framgång. Har någon något tips är vi gränslöst tacksamma! Ring 0225-149 36.

Anders och Marika Dahllöv.
Rågvägen 6
776 00 Hedemora.

Äkta vallört i Säterdalen

Den uppländska vallörten (*Symphytum X uplandicum*) är ju fortfarande ganska vanligt förekommande, åtminstone i södra Dalarnas kulturtrakter. Den äkta vallörten (*S. officinale*) däremot, tycks föra ett betydligt mer tillbakadraget liv. Visserligen finns ett flertal uppgifter från olika lokaler, men förmodligen utgörs de flesta av dessa av felbestämda exemplar av den uppländska formen. Almqvist ansåg 1949 endast 2 lokaler så säkra att de kunde komma i fråga för Dalarnes flora.

När jag därför i Säterdalen hittade ett antal exemplar av vallört, som skiljde sig från de jag tidigare sett genom bl.a. kraftigt nedlöpande bladskäft, var det med stora förväntningar jag sände in den till Riksmuséet, där man senare bestämde den till äkta vallört. Det kan alltså löna sig att ta en extra titt på vallörterna fortfarande.

Staffan Jansson, Säter.

*

Krissla på Ratholmen!

Ratholmen är en liten ö (c:a 50 x 50 m) belägen i sjön Amungen i Husby socken i Hedemora kommun. Förekomsten av krissla (*Inula salicina*), som är den enda i Dalarna, rapporterades första gången 1861 och återfanns talrik 1917. Krisslans utbredning är sydöstlig och kalkgynnad. Den svenska huvudförekomsten finns på Öland och Gotland.

Med detta som bakgrund var det förstas med spänning jag klev iland på ön en fin sommardag i början av juli 1988. Ön består av kala granithällar med jordfyllda sänkor emellan. Mitt på ön växer tall och längs strandkanterna björk och viden. Och se - i små grupper stod krisslan utspridd längs öns strandkanter!

Tyvärr var jag ute lite tidigt på säsongen, de hade inte slagit ut. En äldre person boende på "fastlandet" som jag frågat uppger att ön aldrig använts till något. Men ved kan väl tänkas att man tagit där. Idag är det då ingen tvekan om vilka som utnyttjar ön mest - måsarna!

Som jag kan bedöma är hoten mot krisslan idag inga. Men botanikgruppen i Hedemora ska ändå hålla ett vakande öga på denna krisslans utpost i nordväst!

Marika Dahllöv, Hedemora.

